

[Alfred Hansen]

skoler ikke lægges hindringer i vejen gennem højere forældrebetaling og mindre offentlige tilskud?»

Skriftlig begrundelse

Det fremgik af Radioavisen den 17. januar og Aarhus Stiftstidende den 18. januar 1981, at formanden for folketingets uddannelsesudvalg, J. K. Hansen, mente, at tilgangen til de frie skoler var så stor, at man burde skære ned på de offentlige tilskud til de private skoler og tredoble elevbetalingen.

Tilsvarende synspunkter har formanden for Kommunernes Landsforening, den socialdemokratiske rådmand i Århus Thorkild Simonsen, givet udtryk for i Aarhus Stiftstidende den 13. januar og den 16. januar.

Det er særdeles uheldigt, at der atter fra regeringspartiet trues med at forringe det økonomiske grundlag for de frie skoler. Hvis der fortsat reelt skal være tale om, at der skal kunne vælges frit mellem offentlige og private skoler, må der ikke lægges yderligere økonomiske hindringer i vejen for det frie skolevalg.

Derfor bør ministeren på regeringens vegne klart tage afstand fra det anslag mod det frie skolevalg, som J. K. Hansen og Thorkild Simonsen med deres udtalelser lægger op til.

Det bør naturligvis ikke være dyrere at få sine børn undervist i de frie skoler end i de offentlige. Fremfor at foreslå en begrænsning af tilgangen til de frie skoler gennem en forhøjelse af elevbetalingen burde ministeren i stedet undersøge, hvilke forhold i folkeskolen der er årsag til den stigende tilgang til de frie skoler.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Hr. Alfred Hansen spørger, om jeg vil tage afstand fra de synspunkter, som er fremført af formanden for Kommunernes Landsforening og formanden for folketingets uddannelsesudvalg vedrørende forældrebetalingen i private skoler.

Allerede af den grund, at skolepengene til private skoler ikke fastsættes af ministeriet, kan jeg ikke tilslutte mig de anførte synspunkter, sådan som de er citeret af hr. Alfred Hansen. Ministeriet fastsætter inden for lovgivningens rammer statstilskuddets størrelse, og de udgifter, der ikke dækkes af dette tilskud, må som hovedregel dækkes af skole-

penge. Hvor store disse udgifter er, afhænger selvfølgelig i væsentlig grad af statstilskuddets størrelse, men langtfra udelukkende. Der er på dette felt et vidt spillerum skolerne imellem, også inden for skoler af samme art og samme størrelse.

Som jeg allerede har meddelt medlem af folketinget hr. Flemming Jensen i mit skriftlige svar på et spørgsmål fra den 19. januar i år, er det ikke min hensigt at søge støtteleven for de private skoler ændret, men regeringen har naturligvis pligt til at sørge for, at de offentlige udgifter begrænses, og ingen sektor vil kunne blive friholdt for kravet om besparelser, hverken folkeskolen eller de private skoler, uden at det dog dermed er hensigten at begrænse muligheden for et frit skolevalg.

Alfred Hansen (DR):

Når jeg har rejst spørgsmålet over for ministeren, skyldes det, som ministeren citerede fra mit spørgsmål og min begrundelse, at formanden for folketingets uddannelsesudvalg, socialdemokraten hr. J. K. Hansen, dels i Radioavisen den 17. januar, dels i Aarhus Stiftstidende den 18. januar fremførte tanker om, at man skulle forhøje bidragene fra forældre, som skulle have deres børn undervist i de frie skoler.

Tanken var måske ikke først og fremmest blevet født af hr. J. K. Hansen, men det kan hr. J. K. Hansen jo kommentere, hvis han har lyst til at uddybe sine synspunkter yderligere i denne debat, selv om den er begrænset af forretningsordenens indskrænkninger med hensyn til taletid.

Men hvad der er lige så alvorligt, er, at det er formanden for Kommunernes Landsforening. Vi ved jo, at Kommunernes Landsforening ofte har været inspirationskilde for regeringen og undervisningsministeriet med hensyn til kommende besparelser, og hr. Thorkild Simonsen, som er formand for Kommunernes Landsforening og rådmand i Århus valgt af socialdemokratiet, har slået til lyd for, at man skulle regulere det op på en sådan måde, at de, der tjente mest, også skulle betale mest. Jeg vil gerne gøre den bemærkning til disse synspunkter, at de, der har de største indtægter, jo i forvejen betaler mest over skattebilletten og dermed altså også er med til at finansiere undervisningen af de børn, der går i de kommunale skoler, og